

ה"ט 37349/05/16 - ס ב נגד יעקב גיגי

בית משפט השלום בקריות

ה"ט 37349-05-16 ב' נ' גיגי

בפני כבוד השופט דאוד מאזן

מבקש ס ב

נגד

משיב יעקב גיגי

החלטה

בפני בקשה למתן צו מניעת הטרדה מאיימת.

הצדדים כאן מתגוררים בשכנות, ברח' קרית אתא.

ראשיתה של המחלוקת בין הצדדים, ביחס להחניית רכב המשיב בחניה הציבורית, בסמיכות לכניסת ביתו של המבקש.

המבקש סבור, כי המשיב מחנה את רכבו בצורה שמפריעה לדרכי הגישה לביתו ואף לעתים חוסם את הכניסה לביתו של המבקש.

המשיב מציין בתשובתו, כי מדובר בחניה ציבורית ובעת שהוא מחנה את רכבו, החנייה של הרכב, אין בה כל הפרעה למבקש ו/או לכניסה לביתו.

לצער, מחלוקת מינורית זו, הולידה בקשה זו.

על פי הנטען בבקשה, ביום 16/5/16, בשעה 22:00, כאשר היה המבקש מלווה בביתו הקטינה וחבר נוסף, פגש באקראי במשיב, לאחר סיום משחק כדורגל באצטדיון סמי עופר, ניגש המבקש למשיב, על מנת ליישב את המחלוקת בדרכי נועם וביקש כי המשיב יחדל לחנות את רכבו בפתח ביתו, או אז, החל המשיב לגדף את המבקש, לקלל ולאיים עליו.

האיומים הושמעו בנוכחות הבת ובנוכחות החבר.

המבקש ממשיך וטוען בבקשה ובתצהיר התומך, כי לאחר אירוע זה, הבחין במשיב משוטט בחצרו, כמעין "אורב" וממתין

לבואו של המבקש ובכך הרגיש המבקש, מאוים ונסע ישירות למשטרת ישראל להגיש תלונה בגין איומים.

המבקש חזר בעדותו בפני ובתצהירו, על גרסה זו ותמך את גרסתו בעדות החבר שהיה נוכח במהלך האירוע. העד גם הוא חזר על גרסה זו ותמך בגרסתו של המבקש ביחס לקללות, גידופים וכן ביחס לאיומים ומהותם.

אין טעם לצטט מילה במילה את הקללות והגידופים וכן את האיום, הכל מפורט בתצהירים ובפרוטוקול הדיון.

המשיב אישר את קיומו של האירוע מיום 16/5/1, ביציאתם מאצטדיון סמי עופר. לטענתו, לאחר שפנה אליו המבקש ביחס לחניה, השיב לו, כי מדובר בחניה ציבורית והוא ימשיך לחנות שם, או אז, לשיטתו, המבקש ענה לו "תקשיב לי, אין לך מושג עם מי אתה מתעסק. לא כדאי לך, אתה יודע מי אני?" ובהמשך אמר לו: "תזכור טוב טוב את השם שלי ואת התאריך הזה, אתה תצטער על הרגע הזה".

המשיב המשיך וטען, כי בתשובה לאיום הזה, השיב לו המשיב ... "אני ממש מפחד, אל תאיים עלי, אז אני אביא לך את...".

לאחר ששמעתי את הצדדים ארוכות ולמרות שמדובר במתדיינים נורמטיביים לחלוטין, הצעתי לתת צו למניעת הטרדה מאיימת, הדדי, אך הצעתי לא נתקבלה, ובליט ברירה, אני נדרש לתת החלטה.

הכרעה;

חוק למניעת הטרדה מאיימת נועד להגן על אדם בשלוות חייו, פרטיותו, חירותו או גופו, בידי אחר, שנקט נגדו הטרדה מאיימת או שפגע בגופו, הכל כמפורט בסעיף 1 לחוק למניעת הטרדה מאיימת.

סעיף 2 להוראות החוק, הטרדה מאיימת מוגדרת: **"הטרדה מאיימת היא הטרדתו של אדם בידי אחר, בכל דרך שהיא, או נקיטת איומים כלפיו והנסיבות הנותנות סביר להניח, כי המטריד או המאיים, עלול לשוב ולפגוע בשלוות חייו, בפרטיותו או בחירותו של האדם או כי הוא עלול לפגוע בגופו".**

על פי הפסיקה (ראו ב"ש חיפה 5306/01 וכן ת"א 3532/02 שגיב נ' עזרא), יש לפרש את המונח "מאיימת" כחשש מחזרה על הפעולות האמורות ולא דווקא במובן האיום ודי בקיומו של בסיס סביר להניח, כי עלול, בעתיד, לשוב ולפגוע בשלוות חייו של הנפגע, דהיינו - חשש כי הפעולה תחזור על עצמה, אינה הבסיס לקביעה שמדובר בהטרדה מאיימת, ראו בהרחבה ע"א 4666-12-08.

לאחר ששמעתי את הצדדים והתרשמתי מעדויותיהם ובשים לב לעובדה, כי המשיב בעצמו מאשר את האירוע ובפרט,

החלק שבו הוא מאיים בתשובה לאיום מטעמו ובשל העובדה, כי המחלוקת בין שני הצדדים, בעניין החניה הציבורית, טרם בא על פתרונו, סביר להניח, כי מעשה ההטרדה יחזור על עצמו.

אין חולק, כי התנהגות המשיב נופלת לתוך ההגדרה של סעיף 1 לחוק למניעת הטרדה מאיימת ובשל כך, אני מותיר את הצו שניתן על ידי ביום 18/5/16, על כנו.

תוקף הצו הוא למשך 3 חודשים מיום מתן הצו והוא יפקע ביום 17/8/16.

מאחר והמשיב טוען, כי גם המבקש איים עליו, מוזמן המשיב, במידה והוא חש מאוים, להגיש בקשה כנגד המבקש ובית המשפט ידון בה.

אין צו להוצאות.

המזכירות תסגור את התיק.

ניתנה היום, ט"ז אייר תשע"ו, 24 מאי 2016, בהעדר הצדדים.